

a Sextus Rufus in
breuiario.

cario Hispaniæ subiecta esset, & sub eo à peculiari Præsidente administrata, idque ad hæc vsque tempora, quibus Africam Vandali vsurparunt. Eadem quoque recensetur diuisio Africæ in Breuiario rerum gestarum populi Romani ad Valentinianum Imperatorem per Sextum Rufum^a, quo post descriptionem subactarum Romano Imperio Mauritaniarum, ommissa etiam Tingitana hæc ait: [Ita Mauritaniæ nostræ esse cœperunt, ac per omnem Africam sex provinciæ factæ sunt, ipsa vbi Carthago est Proconsularis, Numidia Consularis, Bizacium Consularis, Tripolis & Mauritaniæ duæ, hoc est, Sitifensis & Cæsariensis sunt Præsidiales.]

II.
CARTHAGO ME-
TROPOLIS AFRI-
CÆ.
b Ex Notit. Græca,
quæ supra.
c Virgilius Æneid.
2.

[Porro Africæ cum multæ & variæ ciuitates sint, vnâ tamen habet præcipuam & admiratione dignam (vt legitur in supra laudata Notitia^b Græca) quæ dicitur Carthago, quam Tyria mulier condidit nomine Dido: quæ cum in Libyam venisset, locum emit, vt ait^c Virgilius.

Facti de nomine Byrsam,

Taurino quantum possent circumdare tergo.

Hæc structuræ elegantia gloriosissima constat: formosissimum verò locum instar luci habet; oliuum vbi arbores ordine consitæ sunt. In vicos æqualis est. Et cum portum habeat in primis visu admirandum, mare citra vllum nauium metum, serenum præstare videtur, adeo is tutus est. Eximium item opus publicum in ea inuenies, vicum argentariorum. Inter voluptatum autem genera vnicum spectaculum Munerum [gladiatoriorum] contentiosissime habitantes spectant. Ipsa verò Africæ regio est longe maxima, & beata, & diues. Homines verò habens patria indignos: regio quippe ipsa optima, homines verò non æque: fraudulentum quippe ferme omnes esse dicuntur, qui aliud quidem dicant, aliud verò faciant. Quare haud facile bonus quis inter eos reperitur: quamquam & inter multos pauci boni esse possunt. Diu Romæ æmula, tandem à Scipione minore capta est, & penè diruta. [Quanta autem vrbs deleta sit, inquit Florus^d, ignium mora probari potest: quippe per continuos decem & septem dies vix potuit incendium extinguere, quod domibus ac templis suis sponte hostes immiserant, vt quatenus vrbs eripi Romanis non poterat triumphis, arderet.] Postea tamen, inquit Eutropius^e, [Lucio Cæcilio Metello, & Titio Quintio Flaminio Consulibus Carthago in Africa iussu Senatus reparata est, quæ nunc manet, annis duobus & viginti postquam à Scipione fuerat euerfa: Deducti eò sunt ciues Romani.] Sed hæc satis circa Notitiam Ciuilem.

d Florus' de gestis
Romæ lib. 2. c. 15.

e Eutrop. histor.
Rom. l. 4.

III.
AFRICANI EPI-
SCOPI ROMANO
PATRIARCHÆ
SVBIECTI.
f Innoc. P. I. epist.
ad Decent. Eugub.

Quantum ad Ecclesiasticam, mirum non esse quod hæc provinciæ Romano Patriarchæ subditæ fuerint, & non Alexandrino, iam libro de Patriarchatu Romano diximus; rationemq; dedimus ex Innocentio primo^f, quod nullus in Africa Ecclesias instituerit præter eos quos venerabilis Apostolus Petrus, aut eius successores, constituerunt Sacerdotes. Mos enim inualuit ab Ecclesiæ incunabulis, vt ei regioni, quam quisque Patriarcharum Christianam fecerat, imperaret. Cur autem in Africam Romani Pontifices potius quam Alexandrini viros Apostolicos, qui Euangelium prædicarent, miserint, hinc factum est, quod longè vicinior sit Romæ, à qua breuissimo maris tractu distat, quam Alexandria. Adde quod lingua Latina quæ Italogorum germana; Africanis communis & vsitata esset, non autem Egyptijs, qui Græca vterentur. Sed & subiungi potest, quod Africa inter dioceses

Occidentales